

11665

480

№ 24

29.V.1903 г.

Шумен

p_K59A_005995

Мила Ленке,

Аз никак не се надявах, че ще бъдеш дотолкова акуратна в преписката ни, особено в този период. Но аз бих те посъветвал да бъдеш малко по-предпазлива към себе си, защото при написването на едно затворено писмо за мен, ти можеш много леко да настинеш, която истинка ще се отрази много зле върху здравето ти. Затова послушай ме още веднъж: не се мъчи да ми пишеш такива дълги писма в това време, докато не стъпиш на крака. Достатъчно ще бъде да ми драсваш само по пет реда, за да знаеш че си здрава и спокойна и туй то. А пък аз винаги ще се старая да ти пиша по-големи затворени писма, понеже знаеш, че те за тебе са единствената утеха, докато ме няма при тебе. Колкото се отнася до македонския въпрос, то ти ни най-малко не трябва да се безпокоиш, защото политиката на сегашното наше правителство в принципите на своята външна тактика има един който е останал от покойния Стамболов, че за да има мир и напредък в България, за да успява българското влияние в Македония, непременно трябва щото което и да било българско правителство, да се стреми да бъде в миролюбиви отношения с Турция. Аз бих ти писал много по този въпрос, понеже много старателно следя всичките руски и наши вестници, но засега няма, да не би да те утекча, не в смисъл, че те ти бъде неприятно да четеш моето писмо, но за това, че такъв разговор, разговор по политиката, не вярвам да те интересува толкова, колкото ако ти напиша няколко реда повече за себе си. Нали е така? Струва ми се за тебе е достатъчно да чуеш от мен, че няма да има война, даже и да има, то не по-рано от септември, а ако това време мине, то усиленото революционно настроение в Македония дотолкова ще вземе застрашителни мерки, та ако

?

не Русия, то другите велики държави ще решат веднъж за винаги прилагането на 23 член от Берлинския тракт - т.е. даване автономия на Македония. По всичко се вижда, че за да се реши окончателно една война между нас и Турция, ще трябва и двете държави да се замислят твърде сериозно върху тази постъпка, защото много е колебавящ успеха на Турция, а пък почти е сигурна победата на България. Като говоря за успеха на България, аз базирам това си твърдение върху обстоятелствата, че вътрешната македонска организация ще бъде в случай на война с Турция в състояние да ни помогне дотолкова, колкото би ни помогнала една 100-хилядна армия повече от тази, с която разполага България. А пък България разполага с 300-хиляди редовна войска във време на война, като се изключат опълченците и др. младежи до 18-та година. Турското правителство много добре съзнава това, то много добре е уведомено, че българската армия не си поплъва и не мига, че тя е готова да се бори с разкапалата се вече Турция. Ней много добре и е известна ^{си} българския патриотизъм и геройство, та не току тъй лесно би се решила на една война с България.

Има още много други политически, а даже и етнографически обстоятелства, които ще накарат султана да се позамисли много сериозно преди да обяви войната с нас.

Моето мило, сладко орехче трябва да не се бои и тревожи от подобни слухове за война. Рано или късно Македония трябва да се освободи. Русия нарочно ~~и~~ ^{за} ~~не~~ ^{за} ~~едва~~ ^{за} разрешението на този въпрос, за да може през време на това бавене да се усили още повече, та ако се реши да воюва с Турция, което нещо тя трябва непременно, когато и да е, да го направи, ако иска да постигне цето стените на Цариград да се украсяват с руски флаг. Щом тя се усили и съзнае, че вече е в състояние да даде отпор на всяка една от великите сили, които биха и попречили за освобождението на Македония и зав-

земането от нея Цариград, тя ще почне да действа по-открито и смело. Но като вижда, че за изпълнението на този си план тя ще има по-голяма разпривия с Германия и Англия отколкото с разкапаната Турция, то тя, Русия, не бърза, което нещо кара да правят и България и Македония. Но ние, особено Македония, утре, като горещ народ, малко искаме да чуем благоразумните съвети на висшата политика, та на своя глава искаме да освободим Македония.

Засега стига по този въпрос. Поздравявам те с първото съдаване на кревата. Нека да настъпи по-скоро първото ~~ставане~~ ^{ставане} настъпване на земята и първото преминаване от една стая в друга! Както разбирам, нашето мило ангелче ще прилича повече на тебе, макар че ще има някои мои черти. Аз дотогава се радвам, че то ще прилича на тебе и че е момиче, та любовта, която питая към тебе, сладка ми съпруго, се усилюва повече и става по-нежна, понеже мойт идеал, моята молба и желание са постигнати.

.....

Нека само ти помогне бог да довършиш докрай това свое настояще положение, да те видя на крака, весела, пългава, хубава като ангел, та тогава да почнем пак да вкусваме повече от запретения плод и щастието, което ще си доставяме двама в хармония със сладката ни розба. Това което ми съобщавах за добиването, само едната мисъл ме кара да треперя и да ми се свива сърцето. От твоя страна това е било един велик подвиг, на който са способни само жените. Ти да знаеш пък какво изпитвах аз от 21 до 23! ^{23!} Именно в това време, когато ти си се мъчела. Ах, сладко пиле, аз като че ли предчувствувах, че там у вас се извършва нещо ужасно. През всичкото време на 22 и 23 аз бях в едно страшно тревожно състояние. Бях много нервозен и мрачен. Умът ми летеше при тебе и възбуждението ми рисувах мълките, които ти си претърпяла в това време. Но кажи ми, мила, моля ти се и ти сама, мога ли аз, твоят обик-

новен съпруг, да ти изкаже всичко на писмо каквото е чувствувал в разстояние на два дена? Не! Но и това е достатъчно, като ти кажа, че аз не побелях през тези два дена. Поне това не стана с мен, при всичко че беше възможно, защото моето въображение не беше, или не е в състояние да ми разкрие напълно всичко онова, което си претърпяла, та затова моето бедно сърце още повече се измъчваше пред мисълта, че аз не присъствувам при ужасните мъки, които изпитва най-милото за мен същество на света, а съм далеч и длъжен бях сам в душата си да изпитвам онова, което не можех да си въобразя даже.

По всичко виждам, че и ти и аз много добре се разбираме, много се обичаме и сме готови един за друг да се жертвуваме. Това наслаждение е достатъчно. А колкото за твоята майчина любов и любовта ти към мен аз никога не съм се съмнявал и няма да се усъмня, че те сега са още по-силни и необятни. Същото става и с мен. Но... нека бъдем живи и здрави, та като се видим, като видя тебе, ненагледная, хорошая голубка и като притисна до устата си милата ни рожбица тогава ще си поговорим на свобода!...

Много се радвам за Койкината годявка. Аз четох във вестник "Мир" още в Русе. Там чух за годеника и много местни и хубави отзиви. Моля ти се честити и с една телеграма или хубава карта и от мое име, при всичко, че не се познаваме. Сега тя може би ще бъде по-приятелка към тебе, ще може с годеника си да ходи навсякъде.

Мила ми гълъбице, ти не се притеснявай от това, че парите отиват много лесно. То нека да благодарим на бога, че досега всичко е вървяло добре и нека даде все така да се свърши, докато стъпим на крака.

Каквото ти се поиска, не се стеснявай да правиш икономия.

484

Сега не му е времето за икономия. Щом като оздравееш и бъдиш, както ти така и бебето нормални, тогава разбирам, но сега, не. Оттук в понеделник най-късно ще ти изпратя 30 - 40 лева. Ако на хазайката не си платила, кажи и да почака 10 - 15 дена, тогава ще ти изпратя вече от Варна повече пари и за нея и за другите кредитори, като хлебар, касап, бакалин и др. С една дума, никой път да не оставам без пари. А ако такова нещо стане случайно, то щипи ми моментално за пари. С вноса за машината какво направи, платили или не си? Ами 50-тих лева, които ти пратих от Русе телеграфически, получили ли ги навреме /аз помня, че ти ми писа, че си ги получила/, но дали можа да си свършиш с тях някоя работа и достатъчни ли ти бяха през това време? Да не би да си заема ла от някъде? Ако нямаш пари за да дадеш на акушерката сега, не и давай, нека да почака когато стигнем във Варна или Сливен.

Пиленце, ти казваш че още много ще се бавим и че тебе ти е много тежко. Абе сладичка, потърпи още един месец. И той като се измине, ние ще бъдем вече в прегръдките си. Питаш ли мене какво ми е? Аз деня и ноця все за тебе мисля, и като не мога да си представя всичката картина на добиването и лицето, милото личице на бебенцето, със скръб, скрита, меланхолична скръб се изпълва сърцето ми. Освен да се търпам и да си пишем писма нищо друго не остава. Трябва да привикнем, защото след тази раздяла настъпва друга една, която рано или късно ще ни сполети. Това е раздялата когато ти заминеш за Одеса да следваш. Затова по всичко се вижда че един период от две - три години ние ще живеем малко нещо по-на ергенски начала, отколкото като мъж и жена. Но след този период, след тези години, гълъбче, помисли си само какво щастливо бъдеще ни очаква!... О, тогава именно ние ще захвеем, както си искаме...

485

Сега да ти кажа пък къде съм на квартира. Имам тука една първа братовчедка, мъжът и е старши стражар, има 4 деца. Минало-пак то лято бях тук у тях. Вчера още щом пристигнахме, намерих ги и те ме поканиха да им остана на гости докато сме тука. А тука ще се бавим, както изглежда, само една неделя. В четвъртък, т.е. на 5 дни може би ще дадем първото си представление във Варна. Там ще се бавим най-много 15 дена. Най-много. В Бургас - само три дена. Оттам в Сливен, където ще стоим една неделя. От Сливен направо в Пловдив, в Ст.Загора няма да ходим. В Пловдив ще стоим една неделя, а може би и 4 дена само. Сетне - в Т.Пазарджик три дена и най-после сме в София. Излиза че след 30 дена или максимум след 42 - 45 дена ще бъдем в София, ще бъда при тебе, сладка и ненагледна, обична гълъбо. Значи най-късно на 12 дни ще бъда при тебе. Такива са моите предположения, които възлизат до максимум. А ако нещо ни попречи например ако във Варна и Сливен нямаме големи приходи, то вероятно обиколката ни ще се намали с 10 - 12 дена. Затова не е чудно, че възможността да се върнем към 30 дни е доста голяма.

Днес тука постоянно вали дъжд, който ще попречи малко на публиката. Пиши ми какво е въобще времето там.

Колкото се отнася до това, което ти казвала моята майка относително бозаенето на бебето, ти недей я слуша. С прости хора не си имай работа. Достатъчно е ти сама да си сигурна в своята метода за кърмене и др., та какво те е грижа какво казвала една проста жена, като моята майка. Ти по-добре вземи да прочетеш няколко книжки по отглеждането на пеленачетата или да попиташ доктор за тези работи, отколкото разни баби, лели и прочие.

Като свършвам с тези редове, изпрадам до теб, скъпа ми, дреха и обична гълъбице, моите горещи целувки и благопожелания за по-

скорошно оздравяване. Целувам те силно, страстно. Целуни също колкото пъти искаш нашата мила и скъпа рожба. Целуни я и кажи на тази хубава мома, че нейния татко е отишъл по печалба, далеч, далеч и все мисли и мечтае за нея!!...

Моето писмо, може би ще те измори, докато го прочетеш, но нали знаеш, то за тебе е все едно, че ти беседваш с мен през някоя преграда, през която се чуват само гласовете ни, а не си виждаме лицата.

Урааа!!...

С горещи целувки вечно твой Атанасчо

Здравей, мило пиленце, здравей!...

Пази се, много се пази, само още няколко дена, пази се, да не би после да се каеш, че си станала предварително и не си ме послушала. Още малко, още малко и край на мъките, а начало на радостта и щастливите дни.

Сърдечен поздрав до майка и Недель.

211
Ти прочете ли моята статия в "Задружен труд", книжка май? Ако не си - прочети я, при всичко, че съм ти чел всичко в ръкопис.

Ами изпратихте ли "Свети, но не сгрява" от Островски на П. Стойчев в Русе?...

Дохождат ли роднините и познатите да ти честитят? Гвзелева идвала ли е? Ами Иванови? Навярно всички са се изредили вече? Пиши ми.